

det imidlertid var imod den allerede gjældende Regel, at Enhver fik Lov til efter eget Valg at franske eller ikke franske, lade Postbetalingen foregaa paa det Sted, hvor de selv vilde, vilde man ikke gjøre det; men man indskrænkede sig til en Resolution, der lyder saaledes: „Det er i den almindelige Postforeningsstrafats Aand og maa betragtes som en Konsekvens af denne Traktat, at Forsendelsesfrankeringer blive saa almindelige som muligt for Regjeringernes Agenter.“ Efter en saadan Udtalelse vil det ses, at det vilde være overordentlig vanskeligt for Regjeringen at træffe Bestemmelser, der gif lige i modsat Retning af, hvad der er anerkjendt for at være billigt af den ene Regjering ligeoverfor den anden. Til § 19 II. D. 4 er der gjort en Bemærkning om, at Reparationsarbejder paa Tagværket og Opførelsen af et Planteværk mindre rigtigt er bleven opført som „Hovedreparation“, og at man har anset det for rigtigt, at det blev betragtet som „Bedligholdelse“. Hvorvidt et saadant Arbejde er at betragte som en Hovedreparation eller Bedligholdelse, maa selvfølgelig hero paa Omfanget af det paagjældende Arbejde. Medens ganske vist Understrykning af Taget og mindre Reparation af Taget kan kaldes Bedligholdelsesarbejde, kan Arbejdet ogsaa være af et saadant Omfang, at man absolut maa sige, at det er et Hovedreparationsarbejde. Det kommer an paa Beløbet, Størrelse, og kommer noget an paa, hvorledes man hidtil har betragtet slige Forhold. Man har altid betragtet det at opføre nye Planteværker som Hovedreparationsarbejder. Man er vant til at opføre dem paa denne Konto, og man er vant til at opføre Reparation af Tagværk i det Omfang, her staar, som Hovedreparation. Det er Grunden, hvorfor det staar saaledes; men det vil altid som sagt komme til at afhænge af Arbejdets Omfang, om det betragtes som Bedligholdelses- eller Hovedreparationsarbejde. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Clausager: Der faldt en Ytring fra den ærede Ordførers Side, som jeg ikke kan lade være at gjøre en lille Bemærkning til. Det var den, at Undladelsen af Afbetaling paa Theatrets Gjæld var grundet i, at der ingen Penge var til Afbetalingen. Det er ganske vist, at, hvor der ingen Penge er, er det vanskeligt at betale; men jeg tror dog, at hvis Debitorer i Almindelighed kunde slippe fra stipulerede Betingelser ved at godtgjøre, at de ingen Penge havde i Kassen, vilde det undertiden se helbigere ud for dem, end det gjør. Det ærede Medlem for 4de Kredts (Falleisen) lod falde en Bemærkning om, at han meget nødt vilde, at det skulde faae Udseende af, at der fra Statsrevisionens Side toges politiske Hensyn. Jeg antager ikke, at slige Betragtninger eller slige Hensyn have gjort sig gjældende fra de Medlemmer af Statsrevisionen, som have tilset det Forslag, som her forhandles om.

Evertimod føler jeg mig forviiset om, at deres Betragtningssmaade har været den, at de saa vidt muligt vilde paafe og hjælpe til at hævde, at de forskjellige Lovgivningsbestemmelser fandt streng Opfyldelse, og da det jo er givet paa forskjellig Maade og ved forskjellige Lovregler, at Theatret har de og de bestemte Forpligtelser, forekommer det mig begrundet nok, at Statsrevisorerne have søgt saavidt muligt at faae disse Forpligtelser strengt opfyldte. Jeg skal forøvrigt være villig til at paasjønne, at den nuværende ærede Theaterchef maafe har gjort alt, hvad der fra hans Side kunde gjøres, for at faae Medlerne til at staa til saavidt muligt, men det forekommer mig dog, at, navnlig hvad angaar Kjøbet af Møbler, kunde man nok tænke sig, at en lille Smule mere Besparelse kunde have været mulig. Kjøbet af Møbler forsvarede det ærede Medlem med, at det i hvert Fald havde været dyrere i foregaaende Aar at leie dem. Det ser nok ud til, at der derved endogfaa fremkommer en Besparelse; men jeg kunde navnlig tænke mig, at hvis Kriiserne paa Møblerne f. Ex. have været lavere i Aar end forhen, og som Følge deraf ogsaa Leien rimeligvis vilde have været mindre end forhen, kunde man maafe have hjulpet sig med at leie Møbler for Halvdelen af det Beløb, de ere kjøbt til, hvilket vilde have været en endnu større Besparelse. Det ærede Medlem talte tillige om at der allerede var et ret anseeligt Møbelmagasin samlet. Jeg veed ikke, om det er saa godt, thi Møblerne ville jo efterhaanden blive gamle, og deraf vil altsaa opstaa et Tab for Theatrets Kasse; naar de i Stedet derfor leies, endgaaes jo dog dette. — Jeg skal forøvrigt ikke opholde Thinget, men skal til Slutning erklære, at jeg ikke kan Andet end stemme for de Indstillinger, der foreligge fra Udvalgets Mindretal.

Falleisen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig til det ærede Medlem (Clausager). Det ærede Medlem maa erindre, at der fordres en stor Mængde forskellige Møbler i de Stykker, der foregaa i de forskjellige Tidsaldre, i de Stykker, der foregaa hos rige eller hos fattige Folk. Det er absolut nødvendigt at have et stort Antal Møbler. Disse har man tidligere leiet, og det har altid kostet temmelig meget; fordi Møblerne kunne være meget gode paa Theatret og anvendes, omendstjændt der er kommet en Fingering paa dem af en Mastinkarl eller en anden Leccage, kunne de dog ikke være gode for den, der skal sælge dem senere til Publikum, og det er Grunden til, at Leien har været særdeles høj. Naar man nu har anskaffet Møblerne, uden at overskride Kontoen, saaledes at man rent har kunnet lade være at leie Møbler, synes jeg, det er en Fordel for Statskassen, at man har foretaget denne Foranstaltning. Der er brugt Mindretal til at kjøbe Møbler for, og dog vil man, som